

Forfatter: Rørdam, Jacob Thomas

Titel: BREV TIL: Rørdam, Holger Frederik FRA: Rørdam, Jacob Thomas (1848-08-17)

Citation: Rørdam, Jacob Thomas: "BREV TIL: Rørdam, Holger Frederik FRA: Rørdam, Jacob Thomas (1848-08-17)", i *Brevveksling og Dagbogsoptegnelser fra 1848-50 vedrørende Holger F. Rørdam*, G. E. C. Gads Forlag, s. 36. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002354472-000-shoot-L0023544720000023.pdf> (tilgået 18. juli 2024)

Anvendt udgave: Brevveksling og Dagbogsoptegnelser fra 1848-50 vedrørende Holger F. Rørdam

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

*Fra Fætteren Student Jacob Thomas R. i Norge.
Walløe Saltværk, den 17. August 1848.*

Kjære Fætter.

Da jeg for nogle Dage opholder mig hos min Familie paa Saltværket, vil jeg benytte mit kortvarige Otium til at sende dig nogle Linier over Skagerak og Kattegat. Det var mig som en meget glædelig Overraskelse gennem dit Brev til Faer af 10. Juli at erfare, at jeg har en attenaarig — altsaa noget nær jevnaldrende — Slægting i Kjøbenhavn, og jeg haaber, at vort Bekjendtskab s. 37nu er indledet. Liksom du i Sommer stod i Begreb med at følge dine Universitetsbrødre til Norge, saaledes nærede jeg til samme Tid den faste Beslutning, at forene mig med de flere Studerende fra Kristiania, der som Frivillige agtede sig til den danske Krigsskueplads. Saaledes underkastede jeg mig den nødvendige Rekrutexercits og ordnede mine Sager i Kristiania, medens en dansk Be-kjendt af mig, Kjøbmand C. — en stor Sladrer forresten — anbefalede mig til en Familie i Kjøbenhavn. Men ak! mit Forsæt forhindredes imidlertid aldeles ved min Moders ubetingede, i et egenhændigt Brev udtalt Protest, og min Begeistring for den danske — nordiske — Sag fik nøje sig med at opsende de varmeste Ønsker for den nordiske Uafhængigheds Sejer i Kampen mod de tyske Usurpateurer.

Jeg hader Tyskerne som Danmarks og hele Nordens naturlige Fjender, som det Folk, fra hvis smudsige Begjærlighed og Herskesyge alle mit Fædrelands Ulykker hidrøre. Dette er en Artikel i min politiske Trosbekjendelse, kjære Fætter! Det var det tyske Kongehus paa dansk Throne, som ikke alene foer ilde med dansk Nationalitet og Frihed, men som i 400 Aar sugede Kraft og Marv af det arme Norge. Det er Tyskerne, som gennem dit Modersmaal have ødelagt mit Fædrenesprog, den herlige Norønatinge, thi havde ikke det danske Sprog undergaaet en saa høj Grad af Svækkelse og Forfalskning ved de tyske Elementers Paavirkning, saa havde Norge endnu haft sit eget Skriftsprog, hvilket forhaabentlig endnu ligger inden for Mulighedernes Grændse. Tyskerne ere den svækkende scirokkoagtige Søndenvind, som i Aarhundreder har arbejdet paa at bortblæse det gammelnordiske Liv, hvis friske, kraftige Natur har været de udartede Tyskere s. 38en Gjenstand for Misundelse og Frygt. Derfor er Kampen mod Tyskerne en Livssag for hele Norden. Vi ville haabe, at Regnskabsdagen er kommen, hvori et miskunnsomt Forsyn vil hjælpe de tre forurettede Brødrefolk til Retfærdighed og Fyldest, — og ve Tyskerne, hvis Retfærdighed sejrer!

Du begriber, kjære Fætter, at jeg er Skandinav, jeg erkjender, at de tre nordiske Nationer ere naturlige Brødre og have Brødres Forpligtelser mod hinanden; hvad den Tilnærmelse angaaer, som i national Henseende skulde flyde deraf mellem Danske, Norske og Svenske, da er det forresten min som mine fleste Landsmænds Mening, at denne Tilnærmelse for det Første maa ske ved Koncessioner fra Danmarks Side til Fordel for Norge og Sverig, som de Lande, hvor den nordiske Natur har vedligeholdt sig mest upaavirket af fremmed Indflydelse. Der kjæmpes jo for den nordiske Idées Levendegjørelse!

De Danske maa saaledes taale, at vi Nordmænd søge at bringe vort Sprog tilbage til dets oprindelige — nationale — Tilstand, saaledes som denne endnu er at paa-vise i vore Folkedialekter. Jeg skal imidlertid gribe Anledning til at drøfte denne Sag nærmere med dig. Det er en Materie af høj Interesse, som jeg meget skulde ønske at personlig kunne diskutere med dig

For Nærværende maa jeg indskrænke mig til at sende dig og de øvrige danske Slægtinge vore kjærligste Hilsener, liksom jeg for mit Vedkommende tilføjer de varmeste Ønsker for Danmarks Held i Kampen for sin Uafhængighed Jeg er for Nærværende Medarbejder ved Bladet »Christiania-Posten«, som jeg herved griber Lejligheden til at anbefale dig paa det Bedste. Hovedredaktøren, Ludvig Kr. Daae, den mærkværdigste politiske Personlighed i Norge, en aldeles romersk Ka-s. 39rakter, som jeg beundrer overordentlig. — »Christiania-Posten« anbefaler sig fremfor de to andre norske Hovedblade ved sin fortræffelig redigerede udenlandske Artikel, sine politiske Opsatser og sin for al personlig Polemiseren rene og humane Tone. At Bladet er skan-dinavisk-sindet, behøver jeg ikke at tilføje. Men det lader ikke til, at det vinder synderlig Opmærksomhed i Danmark, der forresten trods sine højrøstede skandinaviske Talemaader viser saare megen Ligegyldighed for norsk Litteratur, norske Skrifter. Det skal glæde mig ved Lejlighed at sende dig en Del Prøvenummere af dette Blad

Apropos, kunde du ikke Sende mig nogle Korrespondentartikler om Stillinger og Tilstande i dit Fædreland. »Christiania-Posten« modtager dem med Glæde, og du gjør mig en stor Tjeneste derved.

Skriv snart til mig og glem ikke at hilse den kjære Familie fra os alle heroppe.

Din hengivne Fætter
J. Th. Rørdam.